

10



M



14



3





Пластовий журнал
З бібліотеки ЮНАК-а 2/98
ЮМПЗ '98
Yunak Supplement 2/98
ISBN 0044-1384
Ціна: \$5.00

Редакція
пл. сен. Оксана Закидальська

Мистецьке оформлення і макет
ст. пл. Данило Луців

Адреса редакції
Yunak
2199 Bloor Street West
Toronto, ON
M6P 1S1
Canada
Fax: (416) 763-0185
Tel: (416) 763-2186

Адреса адміністрації
Plast Publishing
144 Second Ave.
New York, NY 10003
USA
Fax: (212) 475-6960

Видруковано в друкарні
The Basilian Press, Toronto

ЗМІСТ

1 Лист Коменданта

Етап I

2 Табір Прихильників

4 Табір Учасників

8 Табір Розвідувачів А

10 Табір Розвідувачів Б

12 Табір Розвідувачів В

14 Табір Розвідувачів Мандрівний

17 Табір Скобів і Вірлиць

Етап II

20 Відкриття і Закриття

22 Відвідини Вінніпегу

24 Перегони

26 Забава

27 Теренова Гра

28 Гри і Розваги

29 Лисячий Біг

30 Вмілості Зустрічі

31 Пластуни зі Світу

32 Велика Ватра

34 Різне

36 Статистика ЮМПЗ

Поради організаторам ЮМПЗ'02

Знімки до журналу подали (скільки):

Норберт Іван (62), Оксана Закидальська (30), Марта і Юрій Кузьмовичі (24), Данило Луців (12), Андрій Ганкевич (12), Тетяна Жаботинська (6), Ляріса Копач (4), Рената Копач (4), Сяня Перрін (4), Тирса Гаврачинська (4), Іванка Сливинська (3), Оленка Сливинська (3), Наталка Завадович (3), Ангеліна Решітнік (3), Радомир Білаш (2), Володимир Корнага (2), Юрій Кушнір (2), Наталя Терпіяк (2), Соня Молодецька (2), Марта Бошко (1), Богдан Колос (1), Тарас Ференцевич (1), Мотя Спольська (1), Марко Шумелда (1), Віра Ковальчук (1), Наталя Мироненко (1)

We acknowledge the support of Human Resources Development Canada for assistance through the Summer Career Placement Program.



Вінніпег, Манітоба
1-го вересня, 1998

Дорогі юнаки, юначки і виховники!

Ми зустрілися з Вами в привітній і соняшній Манітобі цього літа на Ювілейній Міжкрайовій Пластовій Зустрічі (ЮМПЗ'98). І яка ж це була надзвичайна зустріч! Ми Вам наперед пропонували десять днів захоплюючого таборування і зворушливих переживань. У нас нема сумніву, що ми здійснили Ваші сподівання.

Подумайте тільки про те, скільки було для Вас визову й скільки перешкод Ви поборолі – різноманітні траси мандрівок пішки чи вельосипедом, зрадливо спокійні озера й ріки, які вимагали напруження фізичних сил, щоб їх подолати канойками, прудкі пороги, довга і трудна траса мандрівки то вгору, то в долину по Мантарію, перехід бродом через річки і багно, портажі канойками через незаймані ліси, небувала спека, перегони на китайських човнах ...

А скільки там було романтики! Небо залите зорями ... запашна свіжість шпилькового лісу ... містичний чар північного сайва ... гаряче полум'я ватри ... чудовий повний місяць ... Він ... Вона ... Друзі назавжди!

Разом з Вами ми ще довго будемо жити споминами про ЮМПЗ'98 у Манітобі. Погляньте скільки тих споминів на сторінках цього спеціального числа Із бібліотеки Юнака. Нам жаль, що всі пластуни й пластунки не мали можливості побувати з нами на цій зустрічі. Може фотографії та дописи в цьому числі де-що передадуть їм ту заразливую атмосферу ентузіазму й той дух братерства, який ми всі відчували під час ЮМПЗ'98.

Ми раді і вдячні, що Ви до нас загостили. Ми також вдячні всім, що нам так радо помагали. Нам було приємно з Вами перебувати і з Вами працювати. Вкінці нам було сумно з Вами розтаватись, але віримо, що ми таки зустрінемося з Вами знову на другій зустрічі.

СКОБ!

пл. сен. Софія Качор
комендант ЮМПЗ '98



Теребовля, Манітоба: Коли о. Нестор Дмитрів, редактор газети *Свобода*, відвідував українські колонії в західній Канаді, він все мав хоч одну церковну відправу і все, до відправи, ставив хрест. Після відправи, він заохочував присутніх збудувати на тому місці церкву. В Теребовлі хрест о. Дмитріва залишився довгий час. В 1970-му році, пластуни, які тоді були

на Крайовій Зустрічі, були присутні на посвяченні нового хреста, якого бачимо тут на знімці. Таких хрестів було багато в Галичині і Буковині після 1848-го року. Їх регулярно ставили, щоб відзначити знесення панщини. Звичай ставлення хрестів був перенесений до Канади і колись таких хрестів було багато в західній Канаді.

ТАБІР ПРИХИЛЬНИКІВ



**Завваги
коменданта, пл.
сеп. Ангеліни
Решітчик:**

Наш табір вивчав підставові елементи юнакування, тому він називався "все-Впоряд-ку". Щодня ми чим

раз більше займалися упорядкуванням нашого пластового життя: збірками, куховаренням, короткими прогулками, впорядком, співом і ватрами. Все робилося виключно українською мовою. На таборі було 95 юнаків і юначок і 17 виховників. Кожний гурток відповідав за свою кухню. Юнаки і юначки самі (під опікою виховників) варили і мили посуд. На ватрах вони вчилися і видумували скетчі і співали пісні. Для декотрих таборовиків це була перша в

житті нагода ставити шатро. Це був перший раз, що вони мусіли на таборі відповідати за себе. На другий рік їм буде багато легше.

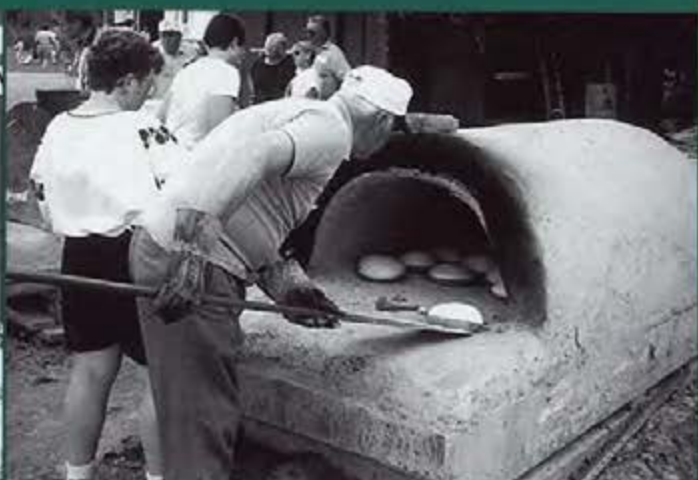
Я була дуже задоволена поставою і досвідом таборових виховників і виробленням співпраці під час пластових занять. Вклад місцевих помічників був надзвичайно великий. Але характер табору дійсно вирішувався життєрадісністю таборовиків – юнаків і юначок.

Фото

ст. 3 (зліва згори, за стрілкою годинника):

- Програма на фестивалі в Давфін.
- Печуть хліб, Село Україна, Давфін.
- Прихильники приїхали на етап 2.
- Прихильники під час прогульки.
- Табір прихильників.
- Прогулька на пустиню Spirit Sands.
- Село Україна-піонерська церква і дзвіниця.
- Гурток прихильників під час впорядку.
- Ново-одружений друг бунчужний з ново-одруженою подругою Уляною

Минулого року я перейшла до юнацтва і була дуже щаслива, що цього року буде ЮМПЗ. Я ніколи не була на зустрічі і не знала що сподіватися. Ось що сталося і що я думаю. Першого дня в Spruce Woods ми тільки розпакувалися. Ми ще не мали нових приятелів, бо всі були соромливі. Ми купалися, грали спортивні ігри, робили вмілість і в той час познайомилися із іншими пластунами. Ми були на фестивалі в Давфін де ми гуляли і забавлялися. При кінці табору ми мали нашу найдовшу прогульку-ми йшли 16 кілометрів в пустині. На другому етапі нашою улюбленою пригодою були китайські перегони і забава. Останнього вечора ми мали ватру-вона була чудова! Найтрудніші були останні дні обох етапів. Ми мусіли все швидко пакувати і бути готові їхати. В той день ми попрощалися із всіма нашими новими приятелями...
пл. пр. Олеса Маркевич, Едмонтон





ТАБІР УЧАСНИКІВ



Завваги комендатів,
пл. сен. Марти і Юрія Кузьмовичів:

В таборі було 163 учасники, 16 булавних і троє з проводу. Наш табір перебував біля *Riding Mountain National Park*, недалеко міста Давфин на фермі Ореста і Наді Геніків, яку заселив Ореста дід, один з перших поселенців Манітоби. Сама тема *Манітобський Етнограф* дуже нам підходила і ми кожного дня використовували можливість передати юнацтву на прогулях дані про місце, де ми знаходилися.

Щоденні прогульки – чи піхотом, чи

на роверах – відбувалися довкола церков, цвинтарів та ферм ранніх поселенців цієї околиці. Під час обідньої перерви виховники оповідали дітям про архітектуру церков і хат, труднощі з якими стрічалися перші поселенці Манітоби, фестивалі, мову, строї та вчили їх пісні з днів піонерів. Особливо юнацтву подобалася пісня *Oh my darling Clementine* – яку співали т.зв. *half-na-piv* – знайдену в архівах Давфинської бібліотеки в збірнику етнографічних пісень Климача.

І інші мандрівки були серед природи і на них переробляли вмiст *Манітобський Еколюб*. Юнаки і юначки бачили різні дикі звірі – олені, ведмеді, лосі, еноти та різні птахи. На одній прогульці юнаки бачили бізонів. Табір був розділений на 16 гуртків, по 10-12 юнацтва з одним виховником, а гуртки були мішані – хлопці і дівчата з різних станиць, роверисти і мандрівники. Це дало юнацтву добру нагоду зустрітися. Гуртки самі відповідали за свої кухні. На стійці і на мандрівках були книги в яких юнацтво записувало свої думки і враження. Хлопці

таборували на одній площі, дівчата на другій, а поміж ними – булава і провід. Юнаки і юначки будували і переводили прощальну ватру і це вони дуже гарно виконали. Цікава була перша ватра – *Похорон Марени*. Під час ватри, кожний гурток, заки спалили Марену, мусів подарувати її дарунок, а наступного дня гуртки змагалися і самі майстрували Марену. Що за чуда вони змайстрували!

Найкраще враження на нас зробили юнаки і юначки під час фестивалю в Давфині. Цей день був призначений на відсвяткування 100-ліття поселення українців в Манітобі і коменданти рішили, що Пласт буде брати офіційно, в одностроях, участь в параді. Юнацтво себе дуже гарно представило; публіка їх середньо вітала, та дивувалася, що говорили по українськи, чемно поводитися, усміхалися і всім махали. Поведінка під час фестивалю в *Селі Україна* була взірцева. Всі вислухали дві повні програми, стрічалися з впорядниками на визначений час та ніхто не спізнявся на збірки!!!



Програма табору використовувала пластові вмінності, які юнацтво дуже радо здавало. Результат:

Мандрівництво	53	67%
Ізда не вельосипеді	69	84%
Манітобський етнограф	41	24%
Манітобський еколюб	66	41%
Зустрівач	116	72%

Мандрівників було перше 62, а до кінця табору – 104. Ішли кожного дня двома групами, і з охотою, хоч не усі траси були легкі. На нас зробила дуже позитивне враження одна юначка з Монреалю, яка, попри проблеми з коліном, не піддавалася і весь час ходила усміхнена. Її товаришки не відступали від неї, бо знали, що вона вже рік мучиться з коліном і ходили з нею і її розвеселяли.

Роверистів на початку було 100, а до кінця табору було лише 82. Деякі ровери поламалися; деякі юнаки і юначки рішили перейти до мандрівників. На початку ми їм сказали, щоб вибирали таку трасу, яка їм підходить. Деякі досягнули те, що бажали; деякі менше, а деякі – більше, чим думали.

Але рішення своєї долі робили діти самі. Нам було дуже приємно, що в нашому таборі були дві подружки з Аргентини. В інших таборах ЮМПЗ була більше інтернаціональна булава, але в нашому таборі були булавні з Канади і Америки і дві гетьманські вірлиці з Аргентини. Їхня присутність дала нам усім нагоду подивитися на характер тих, яких ми іменуємо гетьманськими вірлицями і усвідомити собі, до чого ми повинні стриміти.

Фото

- ст. 4 (зліва згори, за стрілкою годинника)
 - Талія Гудь, Наталка Гов, Таря Кузьмович
 - Булава табору на фестивалі в Давфінні.
 - Мандрівники перед піонерською церквою у Давфін – св. Миколая. Марта Кузьмович переводить інструктаж до вмістості Манітобський Етнограф.
 - Учасниці із західної Канади на прогульці.
- ст. 5 (зліва згори, за стрілкою годинника)
 - Мандрівники, обідова перерва у Grey Owl's Cabin.
 - На параді в Давфінні, тримають пластовий наліс: Андрія Михальчишин (Вінніпег), Андрея Геймур (Нью Йорк), Марта Рос (Ст. Кеґеринс), Антін Дурбак (Чікаго)
 - Сцена під час програми на фестивалі в Давфінні.
 - Дам'ян Шембель, Антін Дурбак і дві учасниці.

пані Надя і пан Орест Ґеники:

Табір учасників був розташований на фермі панства Ґеників. Цю ферму поселив 100 років тому дідко Ореста, а тепер фермою завідує його сім'я. Нам було особливо приємно бути гістьми панства Ґеників, тим більше, що Орест нас кожного дня відвідував, ішов на руку та залюбки дивився на українську молодь. Для Ореста і Наді це була велика приємність і гордість мати стільки україномовних дітей біля хати. Тема вмістості *Манітобський Етнограф* дуже нам підходила і ми кожного дня на прогулянках використовували можливість передати юнацтву дані про місце де ми знаходилися.





Кілька уривків із книги стійки:

День перед тим, коли ми поїхали на український фестиваль, ми мандрували в *Riding Mountain National Park*. Там стежки були цікаві, бо було дуже багато ямок і треба було їхати то вгору, то в долину. Я робив найвищі в своєму житті скоки ровером. Наступного дня ми поїхали до міста Давфин щоб маршувати в параді і брати участь у фестивалі. Мені найбільше сподобалася група музикантів *Kubasonics*. Вони були дуже смішні і грали добру музику. (Олесь Гузар)

Сьогодні вечір і ми тут сидимо разом, майже всі ми друзі. Тут на пляжі дуже тихенько, можна тільки чути звуки різних мух. Ми сьогодні їздили на роверах; це було досить цікаво і тяжко. Я впала з ровера два рази. Я дуже тішуся, що ми завтра їдемо на фестиваль в Давфин. Я зможу добре з'їсти, відпочити і, може, додому задзвонити. Табір дуже цікавий. (Лариса Ілюк).

Ми вже на таборі від вітвірка і нас вічно кусають комарі. Вони є всюди і навіть як намазуєшся плинком проти них, вони далі кусають. В суботу ми мали день відпочинку від тих неймовірно неприємних комах, коли ми відвідали село Україна у Давфин. Там ми бачили українські танцювальні ансамблі і слухали групу *Kubasonics* та інших. Ми ходили оглядати цікаві традиційні українські вишивки, вінки, та всілякі ручні роботи. Декотрі юнаки та юначки мали нагоду вчитися ткати так як це робили в стародавні часи. Всі пластуни куштували смачні страви – вареники, фріти і морозиво. Наша стійка перейшла спокійно, без жадних великих несподіванок. Ми почули що подруги і друзі казали "стій" юнацтву яке було надворі. Але заки ми зайшли з кухні до шатер, справа вже була полагоджена. У кухні було спокійно, безлюдно і "беззвірятно". (Діяна, Татяна, Лариса, Христинка, Олена, Мелася)

Як ми зачали стійку, ми всі були дуже "негативні". Ніхто не хотів вставати і ми всі нарікали, що ми мали найгіршу стійку. Тепер, навколо кухні, всі зачали тихо співати Бий Барабан. (Рената Горнич)

10 найкращих речей про табір

10. сухі шатра коли падав дощ
9. ходити на мандрівки
8. *Digestive* тісточка і *Nutri-Grain* плячки
7. стійка
6. ватри
5. бути з хлопцями
4. зустрічати наших подруг і друзів
3. їхати на фестиваль в Давфині
2. вставання в 8:00 замість в 6:00
1. зустрічати нових людей!
(Софійка, Ліда, Дарія, Наталя)



Це був мій перший ЮМПС і я розкажу що ми робили і що я думав про табір. Ми дуже довго їхали, майже 17 годин з Едмонтону до Вінніпегу. Учасники таборували коло *Riding National Park* і це був роверовий і мандрівний табір. Ми мали багато проблем з роверами: вони розпадалися. Я думаю, що вони були добрі ровери тільки хтось їх добре не збудував. Але то нічого, бо ми мали приємний час. Ми мусіли варити все на дворі не так як на інших таборах де варять в будинку. Один з найкращих днів був коли ми брали участь в параді в Давфіні на відкритті українського фестивалю. На другому етапі було велике відкриття і дефіляда. Їжа була багато краща – ми ходили до великого шатра без менашок і вся їжа була готова. Ми мали багато занять і дуже велику ювілейну ватру де станиця Едмонтон заспівала свою ювілейну пісню. До тепер це був мій найкращий

табір, бо був добре організований і я запізнався із юнацтвом не тільки із інших частин Канади але з інших країн світу: Америки, Аргентині і України.

пл. уч. Михайлик Белл (Едмонтон)

Фото

ст. 6 (зліва згори, за стрілкою годинника):

- Роверисти їдуть через прерії біля ферми п. Геніків.
- Гурток на ватрі.
- Мандрівники переходять греблю бобрів.
- Болотом, через греблю.
- Група роверистів виїжджає в мандрівку.

ст. 7 (зліва згори, за стрілкою годинника)

- Ой мой, мой!
- Роверисти переходять *Vermillion River* біля табору до *Sinclair Trail* у *Riding Mountain Park*.
- На стежці до *Whirlpool Lake*.
- *Whirlpool Lake* – відпочинок!
- Бунчужна Дора Гапій з Мареною перед ватрою Похорон Марени.
- Друг Матей Раковський і подруга Марта Бошко із своєю групою роверистів.
- Виповняють звіт з мандрівки: Лариса Рибак, Адя Ганкевич, Андрея Геймур
- Танці в Селі Україна, Давфін.





ТАБІР РОЗВІДУВАЧІВ ТАБІР РОЗВІЩУВАЧІВ



**Завваги
коменданта,
пл. сен.
Михайла Ганча:**

Програма табору мала такі частини: триденна водно-мандрівна прогулянка по озерах *Betula*, *Jessica*, *Lone*

Island і *Big/Little Whiteshell* та по річці *Whiteshell*; сталий табір на місці *Camp Alloway* і триденна мандрівка по трасі *Mantario*.

Табір був поділений на 5 гуртків по 12 осіб (10 учасників і 2 виховники). Часом таборовики мандрували як цілий табір, часом гуртками. Переведження денної програми часами було в руках юнацтва. Добрий приклад власної ініціативи був коли

один гурток зблудив під час мандрівки по трасі *Mantario*. Один юнак взяв на себе відповідальність перепроводити цілий гурток через густий ліс та глибоке багно, шукаючи правильної стежки. За свою поставу та вияв провідництва, цей юнак заслужив собі на пласто́ве відзначення.

Я найбільше був задоволений поставою і братерськістю самого юнацтва та провідництва і співпраці поміж виховниками. Помімо того, що вони себе добре не знали, поведінка та дисципліна юнацтва на загал була добра. У формуванні гуртків, я старався створити "добру мішанину", на базі віку, статі та станиці з якої приїхав юнак чи юначка.

Хоч навіть не було часу заздалегідь продискутувати програму зі своєю булавою, всі виховники взяли до її виконання та стриміли до спільної мети.

Фото

ст. 8 (згори, зліва, за стрілкою годинника)

- Павло Терещенко, Адрія Пеленська, Наталя Мироненко, Платон Хопт'яний, Данило Закалужний
- На чому вони сидять?
- Таборова ватра
- Вправи на канойках

ст. 9 (згори, зліва, за стрілкою годинника)

- Група мандрівників
- Загублений гурток (Орко, Дарко, Міся, Оріся, Христя, Ксеня, Андрій, Христя, Тамара, Петрусь
- Точка на ватрі: Зепі, Орко, Андрій
- Гурток 2 з другом Орком і подругою Міцею
- На мандрівці: Сяня Перрин, Александра Залуцька, Наталя Мироненко
- На ватрі



Спомин з табору розвідувачів А

П'ята година рано. Ми ледве повставали. Ми взяли свій виряд на автобус, який завіз нас в далекі, незнані околиці на площу. Ми виладували свої наплечники, канойки, весла, рятівничі пояси і так почали нашу пригоду в *Whiteshell Park*.

Після кількох годин на канойках ми, помучені, не знали, що нас ще чекав портаж на 2-1/2 години. А далі – дикі води, водопади, болота і п'явки, які чіпалися до ніг. Нарешті ми дісталися до дороги в 1:30 вночі – мокрі, голодні і змучені. Там на нас чекали автобусики, з теплими рушниками, які завезли нас до пункту табору. Але це був тільки початок наших пригод!

За кілька днів, ми зустріли табір Б. Ми разом купалися, гуляли і почували на тому самому місці. Під час наступної мандрівки через ліси, болота та по



каменях, два гуртки загубилися і ночували десь у лісі. Одного ранку щось дивне нас збудило: пахучий запах лісу! Під час ночі ведмідь вкрався до нашого виряду, перейшов їжу, наші мила і шампони і забрав один наплечник. Наплечник знайшовся, як і оба загублені гуртки.

Наші нові друзі, наші пригоди і спомини залишаться в наших серцях на завжди.

пл. роз. Сяня Перрин, Торонто





ТАБІР РОЗВІДУВАЧІВ Б



**Завваги
комендата,
пл. сен. Тараса
Сілецького:**

Наш табір відрізнявся від інших таборів тим, що програма складалася з двох частин – мандрівки по Mantario Trail і мандрівки канойками по озерах і річках Whiteshell Provincial Park. Оперативною частиною був гурток юнаків і юначок з виховником і виховницею; кожний гурток мандрував і таборував окремо, щоб якнайбільше використати чар манітобської природи.

На таборі було 50 юнаків і юначок і 11 виховників. Таборова програма велася гуртками. Гурткові провадили

програмою під час дня: скликали збірки, водили по трасі, і т.д. Гуртки самі собі варили; кухонні приготувляли їжу і дбали про безпеку в кухні (хоронили від ведмедів). Всі члени табору здобули вмлості Манітобський Етнограф і Манітобський Еколюб; III-е пластове відзначення одержали Роман Пилипович і Zenon Пилипович; IV-е пластове відзначення одержав Маркіян Добчанський

Найбільше вдовolenня я одержав від відношення таборовиків один до другого, до виховників і до Пласту. На нашому таборі було велике число юнацтва і виховників з-поза Канади і Америки. Між усіма панувала справжня пластова дружба яка, думаю, залишиться на життя. Таборовики різних країн розмовляли мовою яка була всім спільною – українською. Лунав спів, сміялися разом із жартів,

виказували свою уяву цікавими точками на вогниках. Всі таборовики виявили зразкову пластову поставу, не тільки щодо поведінки. Багато юнацтва не привикло до такого визову у своєму пластуванні, а на таборі знайшли у собі силу і охоту закінчити мандрівки і завершити своє пластування цього року із великим успіхом і приємністю.

Фото

ст. 10 (згори, зліва, за стрілкою годинника)

- На мандрівці
- Вправи на канойках
- На мандрівці (зліва): Андрей Якубів, подруга Таія Драган, Діана Пилипович, Григорій Білик, Дана Гнатюк, Мелася Чебіняк, Наташка Кравців, Іванка Сьольковська, друг Роман Даревич
- Відпочинок

ст. 11 (згори, зліва, за стрілкою годинника):

- Табір Розвідувачів Б
- На мандрівці, Castle Rock Lookout
- На мандрівці
- Саша Шкляр, Лариса Готра, Натали Терпляк, Аня Мазак
- Адріан Піріг готує вечерю



Мій табір розвідувачів був мандрівно-канойкарський в околиці Whiteshell парку. Перший тиждень приніс труднощі і приємності. Ми зустрілися із брудною водою, яку треба було фільтрувати (наша помпа до чищення води поламалася і ми мусили вживати йод – гіркий!) Ми мандрували через густий ліс де гілки ранили нашу шкіру; преходили глибокі ріки та перепливали швидкі пороги канойками. Чудова природа Канадського Щиту вітала нас. Під час прогульки я познайомився з новими приятелями і також зустрів давних приятелів з попередніх таборів. Після 80 кілометрів, ми були змучені, наші м'язи боліли і ми очікували другий етап.

Місце зустрічі – Birds Hill Park – привітало нас гарною атмосферою смачною їжею і чистими лятринами. Другий етап мені дуже сподобався. Ми грали різні гри, відбули туру міста Вінніпегу, мали велику забаву та чудові ватри які я ніколи не забуду. Я теж запізнав друзів із різних частин Канади, Америки і інших країн світу. Я з ними обмінювся адресами і телефонами. Вкінці, я мушу сказати, що ЮМПЗ'98 був мій найкращий пластовий табір до тепер і спомини із нього мені залишаться на довгий час.

пл. роз. Маркіян Говда (Едмонтон)



ТАБІР РОЗВІДУВАЧІВ В



**Завваги
коменданта
пл.сен. Ірини
Стадник:**

Табір розвідувачів
В начислав 92
юнацтва, 22 ви-
ховників і 10 по-
мічників (які та-
кож обслугову-
вали табори А і Б).

Наш табір був найбільше
інтернаціональним; в нас були
виховники з Німеччини, Франції,
Словаччини, Аргентини, Америки і
Канади. Це дало таборові різне
знання про природу, пластування, ігри
і точки на вогники. Ми їли смачно
заготовлені дикі гриби з лісу,
довідувалися про табори які
відбуваються по різних країнах,
навчилися плавати в річці і скакати із
каменів, творили ігри до вмілостей

Манітобський Еколюб і Манітобський
Етнограф і сміялися із точки "Покажи
нам..." пластунів з Німеччини.

В нас було юнацтво від 14 до 18
років і всі виявляли ініціативу.
Деякі старші юнаки помагали
булавним керувати канойками; більш
музикантні розвідувачі грали на гітарі і
провадили співом; юнаки і юначки
самі голосилися будувати вогники;
провадили вогниками і видумували
точки. В кухні вудимували способи як
більш смачно приготувати їжу. Гуртки
співпрацювали разом, комунікувалися
по радіо де даліше їхати; ті, які
заїздили або прийшли першими на
місце таборування, все починали
готувати вечерю для других; помагали
один другому пакуватися і порядку-
вати.

Творилися нові знайомства і
пізнавалися пластуни і пластуни з
різних країн світу. Одного вечора

на Lake George дивилися як світило
північне сяйво по цілому небі. Я
думаю, що всі поїхали додому з
більшою силою, зі списками адрес, з
чудовими споминами, захоплені
Пластом.

Фото

ст. 12 (зліва, згори, за стрілкою годинника):

- Одноденна прогулянка на Pine Point Rapids.

- Наталя Дякун, Валя Камінська, Тарас
Сапливий, Таня

- Індіанський т.зв. Sweat Hut. Його покривається
шкірою і в ньому індіанці прочищують свою
душу

ст. 13 (зліва, згори, за стрілкою годинника):

- Playa на Jessica Lake, 3-денна прогулянка.

- Купіль на тамі.

- Інструктаж з канойкарства.

- Тирса Гаврачинська і Ксеня Сливинська.

- Валя Камінська, Таня Жаботинська, Стефан
Цюк.

- Відпочинок на канойкарській прогульці.



Написала ст. пл. Олена Жадько із
станіці Київ, Україна:

Канойкарський табір "В" був одним з найбільших; всі учасники були поділені на 9 мішаних гуртків. Таборування розпочалось 30 липня, коли ми вирушили у одноденну прогульку мальовничими околицями. Наша мандрівка не була виснажливою, ми мали часті зупинки, що давало змогу запізнати навколишню природу, побачити місцевих тварин. Наступного дня ми мандрували до George Lake. Дорога до озера була нелегкою, нам допікали ненаситні лісові комарі.

Діставшись озера, всі відчували втому та спрагу. Після розтаборування ми

мали змогу плавати у озері досхочу, що було для нас справжнім святом. А рано нас знову чекала дорога, ми вирушили у зворотню путь. Третій день таборування був і справді насичений подіями. Після повернення до табору, нас возили на екскурсію до місця колишнього поселення манітобських індіанців.

Мандрувати канойками ми почали лише 4-го дня. Три дні канойкарської частини табору запам'ятались найбільше. Ми плили закрученими спіральними річками і великими озерами. Дуже змучувала всіх велика кількість портажів. Кожного разу ми мусіли нести наші канойки то різко вгору, то донизу. По закінченні манд-

рівки канойками, ми повернулися на місце нашого початкового таборування, де нас гучно зустрічала друга частина таборовиків, що мали канойкарську мандрівку у перші три дні. Ввечорі була велика, загальнотаборова ватра, де всі учасники мали змогу поділитися враженнями, поспівати, розважатись.

Ранком наступного дня відбулось урочисте закриття мандрівно-канойкарського табору "В". На закінчення, хотілось би висловити особливу подяку координаторам табору, друзям та подругам що займалися господаркою, перевезеннями, забезпеченням учасників вирядом, канойками, харчами.



МАНДРІВНИЙ ТАБІР РОЗВІДУВАЧІВ



Коменданти: пл. сен. Всеволод Гнатчук і пл. сен. Богдана Колоса (завваги друга Богдана):

Нас було 42 юнаків і юначок і 10 виховників. Програма табору – 7 денна мандрівка пішком трасою *Mantario Trail* де терен був кам'янистий, болотяний, лісовий. Стежка – ізольована; ми майже не мали доставки харчів ні зовнішнього зв'язку. Ми мали зі собою професійного гіда, двох лікарів і досвідчених і висококваліфікованих виховників.

Мандрівка відбувалася гуртками і юнацтво мало нагоду виявити своє провідництво і ініціативу. Розвідувачі провадили частинами прогульки, відповідали за своє харчування, переводили гутірки до вмілостей, переводили ватри і мали нагоду спільно побудувати дерев'яний міст через річку.

Хоч табір був фізично трудний і повний визовів, всі учасники успішно закінчили мандрівку. Не забудемо болота-багна по груди, п'явки по цілому тілі після купелі в озері, майже панічного страху при загубленню стежки та божевільної радості коли всі знайшлися. (Хотілося б почути між учасниками табору частіше українську мову!!)

Фото

- ст. 14 (згори зліва, за стрілкою годинника)
- околиці *Mantario Trail*
- гуртки на трасі, на горі і на долині
- Віра Ковальчук, Соня Молодецька, Мар'яна Ариодон
- Данило Луців і Альо Гавалешка
- ст. 15 і 16
- різна природа і різні частини траси *Mantario Trail*.







Ось вже і закінчилось ЮМПЗ'98: вже затих юнацький гамір на просторах полянах *Birds Hill Park*. І тепер у когось залишилися чисельні враження, нові друзі та вічні спогади. Другий етап ювілейної зустрічі був багатолюдним, а тому всі мали нагоду спостерігати за пластовим життям в ці дні. Але перший етап проходив далеко від людей, серед дикої природи провінційних парків. А й справді, що пережили пластуни там, де не було міського гамору, а тільки ліс, небо, природа...

1.08.98 Вже підходить до кінця четвертий день нашої мандрівки по *Mantario Trail*. Табір розкинувся на березі великого й чарівного озера а краєвид тут такий, що не можна знайти й слів, щоб описати все довкола. Навкруги озера скелясті схили вкриті лісом, який місцями проріджується. Скелястий берег плавно переходить в воду озера, дно якого вкрите великим, але слизьким камінням. Легенький вітер тихо колише воду, пускаючи по ній дрібні хвилі...

Сьогодні мандрівка не була довгою, але було цікаво і весело, тому що ми переходили невелику притоку озера вброд. То було смішне видовище: по пояс в воді з більшим за тебе наплечником, а довкола вода й вода, серед якої росте місцями якась трава чи дерево. Місце сьогоднішнього табору мабуть, найкраще, тому що довкола багато лісу і багато води біля якої скелі утворюють справжній пляж.

Вже справді сутеніє, озеро темнішає, небо частково вкрите хмарами. А по середині озера плывуть дикі качки. З-за хмари показалося сонце. Воно таке оранжеве і вже так низько, хоча його відображення чітко йде по всій воді, яка знову міняє своє забарвлення.

Вже зовсім ніч. Я сиджу біля озера, в темноті пишу це і мене дуже кусають комарі. Ой почав падати дощик і я втікла в намет, але дощик перестав і я знову на березі озера. Що я чую? О, тут так чудово співають комарі. Озеро застигло у

нічній тиші, наче велике дзеркало, а в ньому де-не-де відбиваються темні хмари. Ой, мене вкусив комар!!! По краях води спить ліс, а вся природа наче погрузилася у довгий сон який вранці порушить літнє сонечко або дощик, який нам завтра обіцяли.

2.08.98 Сьогодні наш табір розкинувся на березі *Mantario Lake*. Тут чудовий краєвид: посередині великого озера невеличкий острів вкритий хвойними деревами і стрімкими скелястими берегами. Сьогоднішній день був досить важкий, тому що наш гурток був черговим і плив останнім. Ми були відірвані від інших. Йти було справді важко, бо парило сонце. Було досить багато болота, а завтра обіцяють ще більше.

3.08.98 Не знаю як і почати, бо сьогодні був найважчий день нашої мандрівки. Ми йшли 8 годин і я думала, що просто не витримаю усього. До того всього ще на початку нашого шляху було величезне, довге і глибоке багно. Ми всі були в болоті чуть не по самі вуха. А потім шей полляв дощ, до того ж сильний. Я не знаю як ми дійшли, бо я вже не розуміла, що зі мною є. Цей день здавався мені вічністю і тепер я не можу повірити в те, що а сиджу в таборі і пишу це.

Ось і завершилася наша мандрівка. Сьогодні ми мали останні кілометри нашої траси, але то було небагато, легко і дуже цікаво, бо ми мандрували рівними лісовими стежками та берегами великих озер. Було справді на що подивитися, хоча трохи сумно прощатися з цією природою, яку може вже й не побачу.

Ось так швидко промайнув час наших спільних зустрічей і забав на ЮМПЗ '98. І вже позаду пережиті пригоди чи невдачі, хвилини радості чи переживання. Всі роз'їхалися в різні частини земної кулі до своїх домів, але нас назавжди поєднала спільна ідея, яку донесли нам наші предки, щоб ширити її й надалі.

пл. роз. Роксоляна Мартинюк, Косів, Україна



ТАБІР СКОБІВ | ВІРЛИЦЬ



**Завваги
коменданта, пл. сен.
Андрія Ганкевича:**

Табір скобів і вірлиць – це був постійно канойкарський табір у провінційному парку Манітоби *No-riming*. Канойкарська траса почалася на озері *Bird Lake* та провадила на північ через Манітобу з поворотом через Онтаріо і колом назад до *Bird Lake* переходячи велику кількість портажів (позначених та непозначених). На таборі було 43 юнаків і юначок і 10 виховників.

Програма табору була так запланована та переведена, що учасники табору грали ключеві ролі у денній програмі.. Кожного дня скоби і вірлиці чергувалися відповідальностями бунчужного та писаря та брали активну участь у переведенні програми дня. Від першого

дня нашого табору всі, булава та учасники, зжилися та взаємно собі допомагали. Ця співпраця та співжиття найбільше проявлялися у тяжких обставинах портажів та у підготовці харчування, але також у цілоденній програмі.

Фото

ст. 17 (згори)

• На озері

• Вправи на канойці

ст. 18 (зліва згори, за стрілкою годинника):

• Відпочинок під час прогулянки.

• Дарія Винницька, Аманда Перрин, Адріана Мурфі, Уляна Курилів, Оленка Сливинська

• Адя Косович, Тамара Геймур, Лада Шулякевич

• Перетягають канойку через таму бобрів.

• Аля Біскош, Тарас Ференцевич, Маланка Лончина, Діанна Юрчук

• Адріан Кордуба і Михась Целюх варять обід

• Василь Літепло і Адя Кашуба

• Катря Кузьмович, Аля Біскош, Уляна Возна

• Аманда Перрин і Ляріся Снігура

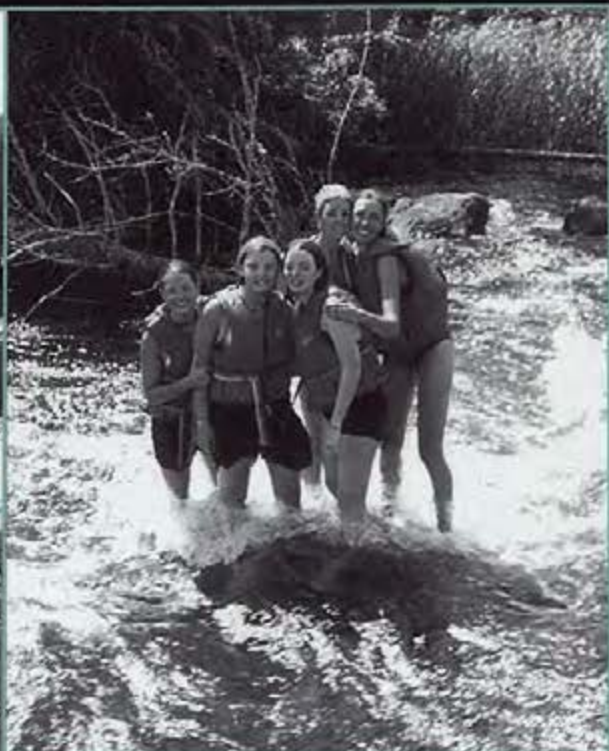
• Ліса Міляннич куштує обід

• Ксеія Ганкевич, Мар'яна Андрусак, Іванна Цюлопа, Ліса Міляннич, друг Ярослав, Василь

Літепло, Оленка Сливинська

ст. 19

• один із 39 портажів



Кілька споминів....

Все почалося дуже спокійно. Провінційний парк *Bird Lake* – рівненький терен, гурток качок, свіжа вода і ряд каноек. Було нас 43 учасники – з Канади, Америки й Аргентини та 10 булавних які, з хвилиною, що посідали в канойки, порушили спокій тихого плеса води. Замашисто веслуючи і завзято співаючи, табір переїхав 90 кілометрів і перейшов 38 портажів.

Наше життя скоро зв'язалося із канойками. Ми ними плули, їх тягнули, їх носили, їх вивертали, ними керували, крижі ламали і розбивали боброві тами. Кожна канойка виявляла свій характер. *Кевларівки* легко скакали по поверхні; алюмінієві дзвонили по воді а плястикові пропихались крізь водяні і неводняні перепони. Впродовж прогульки погода нам усміхалася. Сонце нам світило по 15 годин на день, а ніч нам приносила світлі зорі. Ми їхали через озера, болота, ріки, трави та мали вічну війну з комарами і грали лапанки з п'явками. Настрій табору був позитивний, енергійний та амбітний. В останню ніч ми перемогли найбільше випробування, себто: після цілоденного веслування, двокілометровий портаж незнаною стежкою. Але кожна пригода має свою нагороду. По довгім портажі, ми нарешті десь коло півночі під проводом зорей доплили до наших знайомих, спокійних хвиль *Northing* парку. Наші тіла були виснажені але ми були загартовані духом і збагачені друзями.

ст. пл. Діана Юрчук, Ньюарк.

ст. пл. Данило Даревич, Торонто

...Я ніколи не забуду канойкарство і портажі, які ми перейшли. Я ніколи не думала що я зможу це зробити і я дуже горда зі себе. Ми перейшли багато портажів: два рази портажі вночі, дуже стрімкі портажі і навіть портажі, які не мали стежки. Я також буду пам'ятати співпрацю під час табору. Хоч ми зналися тільки пару днів, всі були готові помагати іншим, коли було важко нести канойку. Ми справді працювали разом і дбали про те, як інші дають собі раду з портажами.

пл. вір. Тамара Геймур, Нью Йорк.



...Я здобула багато на цьому таборі – особисто, разом із товаришами та фізично. Ми найкраще еднаємося і співпрацюємо, коли є вимагаючі обставини. Буду пам'ятати маленькі речі – *beef jerky*, сирі *Ichiban* кльоски і комарі. Буду пам'ятати фізичні досягнення – канойкарство в дощі, портажі по каменях, у болоті, під гору, на долину, через кладку з повним вирядом, в темноті з ліхтаркою...особливо пам'ятаю останню ніч. Моя пара впала в діру і не могла встати. Я з повним вирядом тягнула канойку сама в темноті, перід на плечах, а зад по землі. Далі їзда на канойці під місяцем, в кінці вечера в другій рані. Я б ніколи не думала, що переживу щось такого. Я дуже вдячна за таку нагоду запевнити свою силу.

пл. вір. Адя Кашуба, Чікаго

...Мені найбільше запам'яталося 4 серпня. День почався дуже добре. Ми всі гарно виспалися і вирушили в дорогу. Спочатку дорога була легенька, але дуже скоро все змінилося і дорога стала цікавою. І так продовжувалися цілих 14 годин. А це були мої уродини.

пл. скоб. Ярослав Петрів, Едмонтон



пл. скоб Андрій Михальчишин відкриває ЮМПЗ '98



(зліва) пл. сен. Софія Качор, комендант ЮМПЗ; Начальний Пластун Любомир Романків; пл. сен. Людмила Дармограй, голова ГПБ; пл. сен. Володимир Луців, голова КПС-Канади.



пл. сен. Софія Качор вітає гостей на ЮМПЗ. Гості на трибуні: Митрополит Василь Федак, УПЦ Канади; Єпископ Стефан Сорока, УКЦ Канади, о. д-р Олег Кравченко, УПЦ Канади, Рей Пагтахан, депутат до Канадського Парляменту; достойний Даррен Празник, міністер охорони здоров'я Манітоби; Григорій Лазаренко, міський радник Вінніпегу; Олег Романів, президент Централі КУК; Леся Швалюк, КУК Манітоба; Мирослава Підгірна, СУМ; Франсис Ганнінг, Українське Католицьке Юнацтво Канади; Начальний Пластун; пл. сен. Людмила Дармограй; представники крайових організацій Пласту.



(зліва) пл. сен. Володимира Кисілевська, найстарша пластунка в станції Вінніпег.



ст. пл. Ярина Ференцевич, бунчужна ЮМПЗ



Уривки Привіту Президента КУК п. Олега Романіва

...Приємно знати, що тепер у вільній українській державі знова відновлюється і активізується праця Пласту. І будьмо певні, що та відновлена праця Пласту в Україні виховає нових борців за свободу, силу і ріст нашого багатогранного життя в своїй рідній, могутній державі... Дорога наша молода майбутність. Завдяки Пласту, ви маєте чудову нагоду побачити світ, нав'язати дружбу один з одним, яка, я впевнений, стане вам у майбутньому в пригоді. Не мені вам розповідати про чудові часи таборування в яких ви вчитеся чогось нового або згадуєте добре забуте... Отож користайте з цих чудових років і не забувайте нашої співучої української мови, завдяки котрої ви можете спілкуватися між собою незалежно з якого кутка земної кулі ви приїхали.

ВІДКРИТТЯ

І ЗАКРИТТЯ

Уривки із наказу відкриття:

“В Пласті росте новий люд”... Щойно прозвучали ці слова пластового гимну. Вони в такий зовсім простий спосіб говорять про основну ціль нашої організації, її тривале існування, про те, що нас єднає і про те, що нас до нині зберегло. Нас єднає спільна ціль – виховання доброї людини, доброго громадянина. Нас єднують спільні цінності й спільні етичні засади – особиста гідність, чесність, шляхетність, толерантність, пошана до своєї спадщини, допомога другим, суспільний обов'язок. Саме в цьому була і є наша сила. Саме в цьому криється успіх нашого проіснування 50 років у Канаді. Тепер пора передати смолоскип підрастаючому поколінню – новому люду, що виростає у Пласті. Це забезпечить тривання нашої організації на майбутнє.

Уривок із наказу закриття:

Незадовго пригасне полум'я вічного вогню ЮМПЗ'98 і нам прийдеється попрощатися з новими і старими друзями. Прощання не завжди легка річ, особливо, коли після розлуки, нас ділитимуть простори континентів і океанів. Прощаючись із друзями, запам'ятаймо, що нас єднав тих кілька днів у Манітобі вогонь спільних ідей і спільних мрій. Запам'ятаймо, що нас єднали спільно набутий досвід і спільно пережиті пригоди. Запам'ятаймо, що нас єднав пластовий дух братерства і доброзичливості. Запам'ятаймо, що нас єднала пластова ідея.

А повернувшись додому, стараймося поширювати і плекати ці спільні пластові цінності. Стараймося скріпити в собі почуття приналежності до великої пластової родини в якій є різні члени, що працюють для спільної мети.

Спільними силами... Ці слова можна вважати неофіційним кличем зустрічі. Багато осіб вклали велике зусилля у влаштування ЮМПЗ '98. Були це пластуни, і пластуни, і батьки, і приятелі Пласту, і канадські корпорації, і українські підприємства, і різні громадські установи. Це були особи, які давно покинули Пласт. Це були також

особи, які ніколи до Пласту не належали. Це були особи, які, приїхавши на зустріч, не шкодували свого вільного часу з будь-чим допомогти. Це були особи не тільки з Вінніпегу а з кожної станиці у Канаді. Це були особи з різних міст Америки, з Німеччини, Аргентини, Словаччини, Польщі і України. Це були особи з крайових Пластових Старшин Канади і Америки. Це були виховники і коменданти, юнаки і юначки, голови й члени різних комітетів, шофери, господарі, екскурсоводи, та різні інші добровольці.

Усім вам, від проводу й учасників зустрічі, велике й щире спасибі!

пл.сен. Людмила Дармограй, голова ППБ;
пл.сен. Борис Павлюк, голова КПС-ЗСА



Делегация СУМ-у (перший ряд, зліва) Маркіян Микол, Микхась Петрик, Наталка Михайлишин (другий ряд, зліва) Хризант Боднарчук, Тамара Микол, Роман Микол, Олесь Петрик, Петрусь Михайлишин



кир Стефан Сорока, єпископ Вінніпезької Архидієцїї Української Католицької Церкви Канади відправляє святочний молебєн.



Курінні прапори на відкритті зустрічі. На ЮМПЗ було представлено 28 курєнів із Канади і ЗСА.

Табір Розвідувачів "Б" на дефіляді.



ВІННІПЕГ



Багато українських канадських організацій мали свій початок у Вінніпегу, між ними і Пласт. В другий день другого етапу зустрічі, під проводом спеціально підготовлених екскурсоводів, всі учасники поїхали автобусами до міста на перегони китайськими човнами і на відвідини українського Вінніпегу.

Парлямент Манітоби і пам'ятник Тарасу Шевченку. Таборовики відвідали будинок легіслатури Манітоби, збудований 1919 року із імпозантними сходами, парою бізонів у бронзі при вході і "золотим хлопцем" на куполі. На площі будинку Парляменту знаходиться пам'ятник Тарасу Шевченку, поставлений в 1961 році, роботи скульптора Антіна Драгана; барельєф монументу роботи вінніпезького мистця Романа Ковалю.



Українські Катедри Вінніпегу

Місто Вінніпег – осідок митрополитів обох українських церков Канади.

Українська Католицька катедра св. Володимира і Ольги, збудована в 1948-51 роках, розмальована мистцем Святославом Гординським; іконостас роботи Сергія Литвиненка. В катедрі знаходяться 16 вітражів Лева Молодожанина; 12 з них відображують історію християнства в Україні.

Українська Православна катедра Святої Трійці збудована в 1957-1962 роках. На фасаді катедрі – мозаїка Святої Трійці, роботи Лева Молодожанина. П'ять бань церкви вибудовані в традиційному стилі київського барокко. В катедрі знаходиться манітобський відділ Українського Музею Канади, в якому виставлено експонати із життя українців в Канаді.



Осередок Української Культури і Освіти

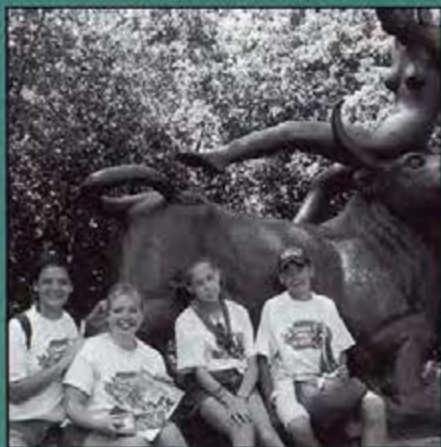
В Осередку, заснованому 1949-го року, знаходиться збірка традиційного і сучасного українського мистецтва. В архівах зберігаються рідкісні мапи, документи, журнали, афіші, фільми і інформації з різних аспектів українсько-канадського життя. (Пластунам було цікаво довідатися, що там є архів Івана Боберського, співробітника основоположника Пласту, др. Олександра Тисовського). Бібліотека містить понад 40,000 книжок, журналів та періодичних видань із українського життя по цілому світі. Відвідини осередку дали нагоду юнацтву оглянути музей, картинну галерею де відбувалася виставка мистця Кріс Грифіна і закупити українські сувеніри в крамничці



Город Скульптур Лева Молодожанина

(Leo Mol Sculpture Garden)

Город знаходиться в парку Ассінібойн, найбільшому і найстаршому парку Вінніпегу. Лев Молодожанин – світової слави канадський мистець українського походження, живе у Вінніпегу. Він створив скульптури відомих осіб як також пам'ятник Тарасу Шевченку в Вашингтоні і Буенос Айресі. В городі, поміж квітами і фонтанами, знаходяться 17 скульптур Молодожанина і галерія за склом де можна побачити ще більше творів мистця. Учасники зустрічі провели дуже приємну годину-дві в городі де, очевидно, багато фотографувалися.





ПЕРЕГОНИ

Найголовнішою атракцією в день відвідин міста Вінніпегу були перегони на китайських човнах організаторами яких були Оксана і Любко Шулякевичі. Табір Зустрічі був розділений на три групи; кожна група збиралася в три автобуси і приїздила в свій час до Вінніпегу на Річку Ред. Там таборовики були поділені на групи по 23 особи – кожна така група дістала човен. В той сам час на річці було 6 човнів. Після коротких інструкцій, таборовики сідали в човна і мали около 45 хвилин, щоб повправлятися на річці. В кожному човні було 22 веслярі, одна особа яка вибивала такт на бубні і один керманич. Після підготовки, почалися перегони – змагалися на раз три човни.



Переможці Перегон:

1. Гурток *Дитка*, час - 02:30:50 (група ДАГ, розвідувачі)
2. Гурток *Титанік*, час - 02:33:10 (група ДАГ, розвідувачі)
3. Гурток *Водна Корова*, час - 02:37:00 (група С, прихильники)





ПЕРШУНИ ПЕРГОНІВ НА КИТАЙСЬКИХ ЧОВНАХ

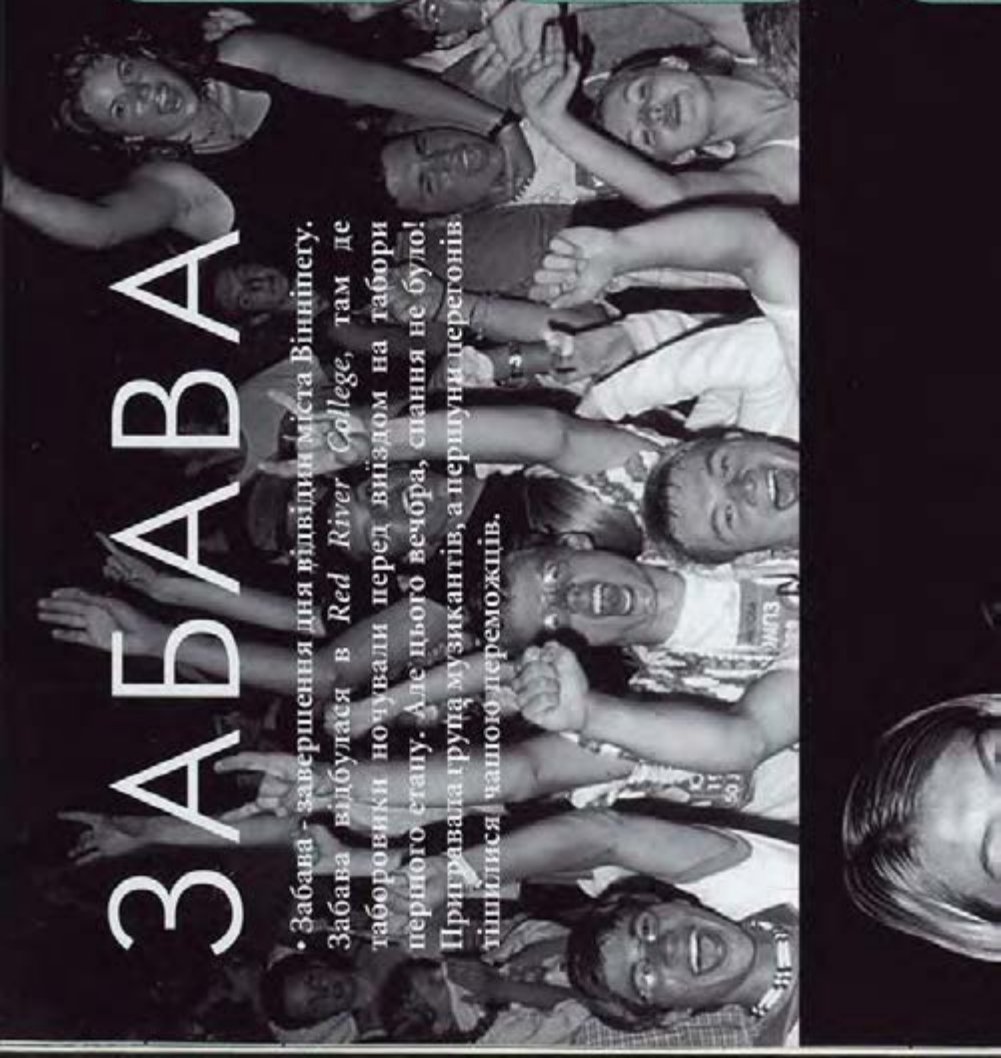
ГУРТОК ДИТКА
ТАБІР ДАГ,
РОЗВІДУВАЧІВ

02:30:50
ЧАС



ЗАБАВА

• Забава - завершення дня відвідин міста Вінніпегу. Забава відбулася в *Red River College*, там де таборовики ночували перед виїздом на табори першого етапу. Але цього вечора, спання не було! Пригравала група музикантів, а першуні перегонів, тіпилися чашою переможців.



Шевська, Іван Бобак



З табору прихильників



Х. Душара, К. Мота-Малалзевич



Розвідувачі – першуні китайських переговорів з чашою



ОРГАНІЗАЦІЯ ГРИ

Гра відбувалася 3-ма турами, в кожній турі було 18 груп, кожна група складалася із 9-12 таборовиків із різних таборів. Було 9 точок, позначені А до Ж. На кожній точці і з кожною групою був виховник. Групи йшли по колу і на кожній точці був інший суперник. При початку гри, кожна група дістала картку на якій записувалося точкування: оцінювалося знання і співпрацю. Гру підготували старші пластуни під проводом ст. пл. Оксани Горіх.

ТОЧКИ

Кожна точка теренової гри представляла одну країну в якій є Пласт. Групи мали відгадати, відповідаючи на питання, яка країна представлена на точці. Тоді починалися змагання між двома групами. Зміст змагань був різний, ось приклади:

БАЛЯНС

- Дошка стояла на цеглі. Під одним кінцем дошки було пластикове горнятко. Група мала збалансувати якнайбільше своїх членів стараючись не знищити горнятко.



ТЕРЕНОВА ГРА

ОСТРІВ

- Петля зі шнура лежала на землі. Кожний член групи мав дати обі ноги в петлю і там їх тримати. Виховник зменшував петлю аж доки одна група не відпала.



РИСК

- Гралося так як популярний змаг на телевізії (*Jeopardy*). На подану відповідь грав відгадував відповідне питання. Категорії були: Пласт, Українська Мова, ЮМПЗ, Букви Ф і Ж, Загальне Знання.



РИСУНКООСЛОВНИК

- Грали дві групи одночасно. Одна особа в кожній групі підбирала картку і малювала слово, яке було на картці. Її група мала відгадати, що вона малює. Тоді наступна особа малювала наступне слово. Змагання: яка група намалює і відгадає найбільше слів.



ГРИ і РОЗВАГИ

ЗАНЯТТЯ У ВІСІМ
РІЗНИХ КАТЕГОРІЯХ
ВІДЗЕРКАЛЮВАЛИ
РІЗНІ
ЗАЦІКАВЛЕННЯ,
ІНДИВІДУАЛЬНІ І
ГРУПОВІ ВМІННЯ І
ЗДІБНОСТІ.

Іванка Грушевська і Іван Бобак

НА ЗНИМКАХ БАЧИМО КІЛЬКА ПРИКЛАДІВ ЗАНЯТЬ



ХІД ГУСИНІЦІ

Це був змаг на час. Гравці ставили ноги на дві окремі дошки. Треба було поступово підносити і посувати вперед, раз ліву а тоді праву ногу, і чим швидше дійти до мети.



ВЖИВАННЯ ШНУРІВ

Два шнурів був прив'язані до двох дерев. Треба було перейти шнуром, від одного дерева до другого по одному шнурі, тримаючись руками другого шнур.



БАЛЯНС

Гра вимагала координації і вміння групи затримати балаянс. Треба було щоб якнайбільше членів групи змістилися на дошці яка стояла на поперечці.



ЛИСЯЧИЙ БІГ

Змагання Лисячого Бігу були організовані українським відділом *Онтарійського Клубу Орієнтування* (членами якого є торонтонські пластуни) під проводом подруги Гані Шиптур. Всі потрібні приладдя для змагу (мапи, знаки, дірочки) пластуни одержали від *Манітобської Асоціації Орієнтування*. Табір зустрічі був поділений на три групи по підтаборах і змаг відбувався три рази. Кожний змагун дістав мапу частини *Birds Hill Park* на якій було зазначено 30 точок; кожна точка була певної вартості, від 5 до 35 пунктів, залежно від того як далеко вона була від початку гри. Ціллю гри було здобути якнайбільше пунктів. За здобуття найкращих вислідів, були роздані відзнаки по вікових групах. Найвищих 10% точкування одержали відзнаки із золотим обведенням; наступні 10% – із срібним, а наступні 10% – із мідяним.



ВМІЛОСТІ



Все юнацтво мало нагоду здати три спеціально підготовлені вмільості: **Манітобський Еколюб** – про природні зони Манітоби, озера, екосистеми, загрожені види, квіти, трави, птахи, дикі тварини, правила таборування в природі, збереження середовища **Манітобський Етнограф** – про історію заселення і українців в Манітобі **“Зустрівач”** – здаючи цю вмільість, таборовики могли познайомитися із учасниками зустрічі і довідатися про життя по різних пластових осередках. Кожний учасник зустрічі дістає по три книжечки – одну на кожну вмільість. Вмільості треба було закінчити під час зустрічі.



На таборі учасників, 35 таборовиків здали всі три вмільості

Здобуття вмільостей по таборах

	Етнограф	Еколюб	Зустрівач
Прихильники	60	80	90
Учасники	41	66	116
Розвідувачі А	48	47	5
Розвідувачі Б	50	50	0
Розвідувачі В	13	20	14
Розвідувачі Мантарію	6	30	18
Скоби і Вірлиці	0	30	35
Разом	218	323	278



ПЛАСТУНИ ЗІ СВІТУ



Україна - Від свого відродження в Україні в 1990 році, Пласт росте скорим темпом і вже нараховує понад 5,000 членства, з того 75% юнацтва. Пласт України має добрі зв'язки із урядом держави і недавно одержав статус все-української, державної організації. Крім нормальної пластової праці – сходини, новацькі і юнацькі вишколи, збірки, з'їзди, мандрівки, табори – пластуни організують і беруть участь в імпрезах із скавтами різних країн. При кінці 1998 року, пластуни України вибираються до Чілі, де буде відбуватися 19-те світове джемборі. *(на фото зліва: Юрій Кушнір (Львів), Роксолана Мартинюк (Косів), Андрій Заярнюк (Львів), Олена Жадько (Київ), Любомир Олійник (Львів))*

Німеччина - Пластуни в Німеччині розкинені по різних містах країни; велику роль в пластовій праці відіграють табори – літні і зимові – на які приїжджають пластуни з цілої Німеччини і з Франції. *(на фото (1-ий ряд) Юлія Зубенко, Віра Омаер, Ляріса Мисько (2-ий) Андрій Омаер, Андрій Сп'єх, Орест Куцан, Тарас Ребет, Мирослава Гомола (Ф), Борис Франкевич (3-ий) Марко Зубенко, Міра Франкевич, Лєся Ткаченко, Таня Чорній, Александра Гомола (Ф), Христя Баб'як, Влодко Гомола (Ф), Наталя Мисько, Бержерон (Ф) (бракує: Михася Бержерон -Ф))*

Крім пластунів Канади і Америки на зустріч приїхали представники інших країн, де тепер існує Пласт.



Словаччина - В Словаччині пластова програма переводиться засадничо на таборах, а пластова праця це громадсько-культурні заняття. Трудні умовини життя спиняють зріст організації, а закриття українських шкіл і офіційна словакізація утруднює національне усвідомлення українців. *На фото зліва: Ярослав Рибак (Братіслава), Наталя Годарська (Гуменне), Роман Довгович (Косіче)*



Польща - Пластуни в Польщі розкинені по країні, в місцевостях де живуть українці. Існує добра співпраця із батьками і близькі стосунки із пластунами в Україні. В 1999 році пластуни в Польщі збираються святкувати своє 10-ліття.

На фото: Софія Тима (Шпротова)

Аргентина - В 1999 році Пласт в Аргентині буде святкувати своє 50-ліття. Пластуни мають власну домівку в Буенос Айресі і свою оселю. Вони беруть участь в громадсько-культурних імпрезах і минулого року були активні у відзначенню 100-ліття поселення українців. Щороку переводять табори які відзначаються цікавою програмою (дивись **Юнак 2/98**). *На фото зліва: Анна Агрес, Соня Андрусак, Іванна Цюлюпа, пл.гет.вір. Тамара Заборна, Мар'яна Андрусак, пл.гет.вір. Наталка Липинська, Адріана Агрес, пл.гет.вір. Настя Агрес*



Представники Пласту в Австралії і Великобританії не могли прибути на ЮМІЗ.

ВЕЛИКА ВАТРА

50 ЛІТТЯ ПЛАСТУ В КАНАДІ



П'ятдесят років тому, 6.ІІІ.1948 року, відбулися перші пластові сходи в Канаді. Відбулися вони у Вінніпегу. Перша пластова станиця і осідок Крайового Провідника, пл. сен. отця Володимира Івашка, Уповноваженого на терені Канади, були у Вінніпегу. Того ж року в Канаді були створені пластові станиці і групи в Оттаві, Торонті, Ст. Кетеринс, Едмонтоні, Віндзорі, Гамільтоні, Детройті, Монреалі і Саскатуні.

(До запалення ватри запрошено: представника України, де зродилася пластова ідея у 1911-12 роках; представника Німеччини, де відродився Пласт у 1945 році, і представників міст Канади де пластова мандрівка почалася 50 років тому і продовжується до сьогодні. Також запрошено представника Америки, нашого найближчого сусіда, та друзів із Словаччини, Польщі та Аргентини).



Вісімдесят шість років тому, на підміських горбах княжого міста Львова запалала перша пластова ватра. Її запалила іскра ідейного змагання української молоді до Правди, Добра і Краси. Це була іскра вічного шукання дороги "До Висот" і бажання вірно служити Богові і Україні. Іскра пластової ідеї розгорілася на еміграції після II-ї Світової Війни в таборах в Західній Європі, особливо в Німеччині, а за короткий час запалала в Канаді. 5-го квітня, 50 років тому у Вінніпегу відбулися перші сходи стейж старших пластунок *Перелетні Птиці*. З їхньої хроніки читаємо: "На перших сходинах було нас тільки 4...Чотири пластуни, не лише з різних таборів на еміграції, але й з різних частин нашої Батьківщини.

Наші серця казали нам, що ми тут лише на деякий час осіли, що ми як ці птиці, які у вирій вилетіли з рідного гнізда рятуючись перед зимою та морозами і що наше місце т лиш перелетне. Коли весняний легіт повіє зі сходу, коли сонечко ясне й радісне вигляне за хмар, коли настане справжня весна – ми знова розгорнемо крила наші, щоб полетіти до рідних стріх на рідну Україну." Сьогодні, 50 років пізніше, ми вдячні всім тим які на ціле життя залишилися вірними Пластовій Ідеї, що принесли зі собою до Канади пластові ідеали і започаткували нашу мандрівку пластового життя. І ми радіємо, що весняне сонце знову світить своїм промінням на нашій рідні Україні.

Ми радіємо, що пісня нашої пластової молоді несеться вільною по цілому світі. Минають скоро літа. Сповнилися мрії тих перших наших пластунів в Канаді. Пласт все більшим і більшим зростає – поширюється по цілому світі. Повернувся він вже на Україну. І хоч Пласт мусів помандрувати далеко від рідного краю, своїм зусиллям ми зуміли зберегти свої ідейні закладки, мету, організаційну єдність, та своє українське обличчя. Ідейна основа Пласту не втратила і не втратить своєї вартості і притягальної сили для молоді і для старших. Вернімся знову за 50 років відсвяткувати наше 100 ліття. А в міжчасі, будемо жити споминами.

написала ст. пл. Лада Даревич



Пісня ЮМПЗ

(на мелодію УМСА)

Друзі: це пригода для нас
Друзі: пам'ятаймо цей час
Друзі: зустрічаймось ще раз
Забавляємось разом нині
... раз, два, три, чотири (2)

Ю-М-П-З

Ми всі зійшлися, на Ю-М-П-З
Ми таборуємо і мандруємо
І співаємо при іскристих вогнях

Чуєш: б'є весло по воді
Чуєш: звук колес по трасі
Чуєш: крок чобіт по трасі
Помандруєм разом нині
... раз, два, три, чотири (2)

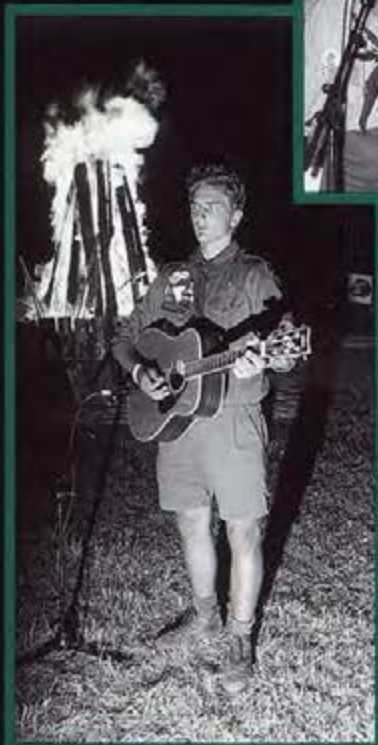
Ю-М-П-З

Ми всі зійшлися на Ю-М-П-З
Бо ми пластуни із діаспори
Ми плачемо те що важне

Ю-М-П-З

Ми всі зійшлися на Ю-М-П-З

(написали подруги Ангеліна, Уляна,
Христия; друзи Радомир і Михайло)





Пластуни з Америки – Програма зустрічі, зокрема першого етапу, була спільно підготовлена із американськими пластунами. При КПС-ЗСА був створений спеціальний комітет зв'язку із Організаційним Комітетом ЮМПЗ. Завдяки підтримки КПСтаршини Америки, велике число американського юнацтва і виховників були на зустрічі. Із дев'ять комендантів таборів, шість були з Америки.

(на знімці коменданти таборів на закритті, зліва: пластуни сеніори Ангеліна. Решітнік (Оттава), Марта Кузьмович (Нью Йорк), Юрій Кузьмович (Нью Йорк), Михайло Ганч (Калгарі), Тарас Сілецький (Чикаго), Іся Стадник (Детройт), Богдан Колос (Торонто), Всеволод Гнатчук (Детройт), Андрій Ганкевич (Нью Йорк).



Добровольці – Добровольцями були вперше з Вінніпегу: пластуни сеніори, батьки, старші пластуни, юнаки і юначки, новачки і новачки, бувші пластуни, знайомі пластунів, поодинокі члени інших організацій (дві сумівки пошили всі хустки на ЮМПЗ'98!); пластуни із інших міст Канади і Америки. На списку добровольців є 248 осіб: 202 з Вінніпегу, в тому числі 90 пластунів, 47 батьків, 32 бувших пластунів, 33 непластунів. Чи вони були задоволені? Абсолютно. Велике враження зробило та маса пластунів в дефіляді. Вони були раді вітати їх та показати їм усім справжню вінніпезьку гостинність. (на фото згори: пл.сен. Марійка Галькевич)



Однорівня на полі – Курінь старших пластунок Буриверхи взявся за підготовку однорівня зустрічі, яку вони назвали Зу!!! Однорівня була під редакцією ст. пл. Оксани Горіх. Під час етапу II, виховники доставили знімки і дописи із своїх таборів а подруга Оксана вночі вписувала все в свій "комп'ютер на колінах". І так вийшла однорівня на 16 сторінок – із дописами, знімками, віршами, листами до редакції і навіть дрібними оголошеннями. – "самітний юнак шукає самітну юначку...". День перед кінцем зустрічі таборовики могли вже побачити себе в газетці. (на фото згори: Оксана Горіх роздає однорівню)



Сувеніри ЮМПЗ:

• Ювілейна програмка	\$ 5.00
• відзнака	5.00
• поштові марки	1.00
• поштівка	1.00
• свисток	3.00
• Т-сорочинка	10.00
• спортовий светер	20.00
• шапка з лелійкою	15.00
• ланцюжок на ключі	1.00

Замовлення на сувеніри (в кан.\$) можна висилати на адресу:

International Plast Jamboree '98,
623 Flora Ave.
Winnipeg, Manitoba R2W 2S4.
Canada
Fax: 204-589-1067.



Родинний обов'язок – Під час підготовки до ЮМПЗ, до організаційного комітету входили не тільки поодинокі сеніори але цілі родини. Друг Стефан Корбутяк був заступником коменданта, відповідальний за господарку. До організаційної комісії зустрічі належали також його дружина подруга Марта Корбутяк і Христіна Корбутяк-Семанюк.

(зліва: пл. сен. Стефан і Марта Корбутяк в крамничці: пл. сен. Христіна Корбутяк-Семанюк).



Зустріч на Інтернеті - Створенням *website* зайнялися пл. сен. Орест Божик і ст. пл. Дем'ян Гайворон. *Webmaster* був Дем'ян, який оформив сторінку у співпраці із другом Орестом. Перша сторінка появилась 17 грудня, 1997 і від того дня, до 23 вересня, 1998 було 7,322 *hits* (4,400 перед зустріччю, 2,250 під час зустрічі). Найбільше *hits* одного дня: 216 - 10-го серпня. Скільки країн відвідало *website*? 22. Скільки запитань/комунікацій було е-поштою? 579 (на фото зліва: ст. пл. Дем'ян Гайворон)

Конкурс відзначки ЮМПЗ'98 - Організаційна Комісія ЮМПЗ'98 попросила пл. сен. Дарію Даревич і мене зайнятися конкурсом відзнаки ЮМПЗ. Інформації про конкурс появилися в Юнаку 1/98. Ми одержали 10 цікавих проєктів і почали їх оцінювати. Ми шукали за проєктом який мав: чіткий рисунок і друк, символ Пласту і Зустрічі і, назагал, приємний дизайн. Найважніше, треба було вибрати проєкт, який було б можливо виконати у металю. Хоч було багато добрих і уявних проєктів, на нашу думку, дизайн ст. пл. V Данила Луціва відповідав нашим вимогам. Дякуємо всім юнакам і юначкам, які післили знамениті проєкти! Сподіваємося, що всі гарно забавлялися на ЮМПЗ'98! ст. пл. Тамара Онищук



Харчування на зустрічі - Перший етап: було два меню, одне для таборів прихильників і учасників, одне для всіх мандрівних таборів. Харчі для прихильників і учасників доставлено на табори. Мандрівники мусіли брати все зі собою. Щоб посортувати харчі для мандрівних таборів треба було 380 годин праці. Цікавий факт: закуплено 2,410 *Ichiban noodles*. На етап 2, фірма *Ludwick's Catering* постачала готове харчування, а фірма *Robins Donuts* - канапки і перекуски.



Шпиталик - Під час 2 етапу шатро служби здоров'я діяло 24 години на день. Від полудня до 8:00, його обслуговували добровольці з *St. John's Ambulance*; решта дня: добровольці зорганізовані комітетом. Це були пластуни-лікарі з Вінніпегу і Гамільтону та медсестри з Вінніпегу. До шатра денно приходило на консультації між 20 і 40 осіб. Найбільше "хворих" було після забави.

(на фото: медсестра Маруся Гаврачинська лікує мандрівника).

З'їзд УСП - Під час зустрічі відбувся З'їзд старшого пластунства (не офіційний, просто всіх старших пластунів і пластунок, які там були). Спершу відбулася інформативна сесія на якій ст. пл. Оксана Горіх, Булавна УСП, подала інформації про переорганізацію старшого пластунства і старшопластунський правильник. Кожний курінь мав нагоду себе представити і розказати про свої особливості і зацікавлення. Друга половина з'їзду була розвагова - "ватра під час дня". З'їзд відвідав Начальний Пластун (під час розвагової частини).





Транспортація на зустрічі – Число автобусів завести таборників на місце: 14 (на далеку віддаля); число автобусів перевезти програму в Вінніпегу: 16 (міських); вантажні авта на доставку виряду і харчів: 7; мікроавтобуси (транспортування з леговища і на табори): 18; число *golfcarts* на II етап: 4. Два автобуси які мали доставити табір учасників до Давфину запізнилися на 1 годину бо шофери, їдучи з Саскачевану, не переставили свої годинники на Центральний Час Манітоби!

(на фото: комендант Софія Качор робить перевірку зустрічі)

Новацький злет відбувся 8-го серпня; на площу ЮМПЗ з'їхалися 34 новачок і новаків. Програма злету мала тему *Ланцюг Дружби*. Під час занять, новацтво відвідали три сестрички з Аргентини і також Начальний Пластун. При кінці, всі взяли одну частину паперового ланцюга, одержали на ньому підписи різних товаришів і виховників і зложили довгий ланцюг який представляв ланцюг пластової дружби. За кілька років, ці новачки і новаци пойдуть на свою ЮМПЗ і будуть продовжувати пластову дружбу. *братчик Олесь*



З Історії Пласту – В своїй історії Пласт витворив багато власних форм і звичаїв і одна така форма – це пластові зустрічі. Першу зустріч організував тодішній голова Верховної Пластової Команди, Северин Левицький, в 1924 році, на Писаному Камені в Карпатах. Учасників цієї зустрічі вже не було на ЮМПЗ'98. Зате під час зустрічі віднайдено 23 осіб, які були учасниками першої північно-американської зустрічі – ЮМПЗ'57 – яка відбулася на Пластовій Січі біля Торонто з нагоди 45-ліття Пласту. і на якій були Сирій Лев і Дрот.

(на фото зліва: учасники ЮМПЗ'57 із Начальним Пластуном).

СТАТИСТИКА ЮМПЗ '98

Чисельний стан Етап I: Табори

УПЮ	534
Виховники	103
Господарка	16
Разом	653

Чисельний стан Етап II: Зустріч

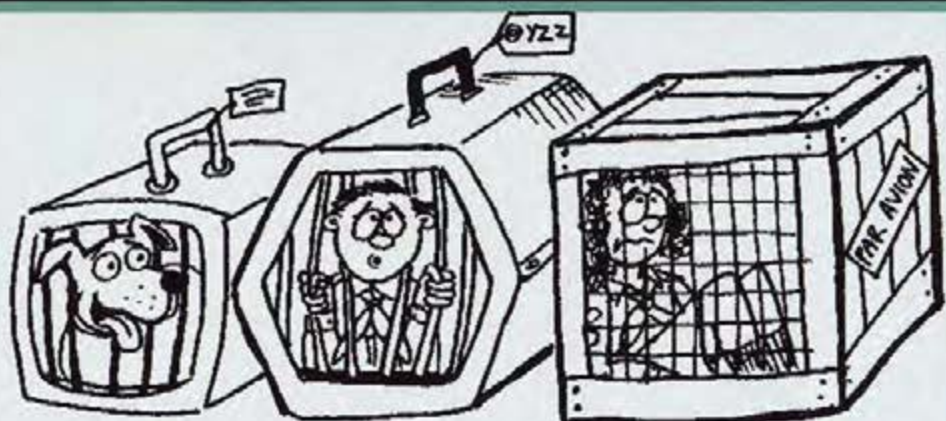
УПЮ	534
Виховники	105
УПН	34
УСП	40
УПС	81
Батьки	81
Гості	21
Разом	896

Стан за країнами

	УПН	УПЮ	Вих.	УСП	УПС	Батьки	Гості	Разом
Аргентина	0	5	3	0	0	0	0	8
ЗСА	8	250	41	15	21	18	2	355
Канада	26	275	38	23	60	63	18	503
Німеччина*	0	2	18	2	0	0	0	22
Польща	0	0	1	0	0	0	0	1
Словаччина	0	0	3	0	0	0	0	3
Україна	0	2	1	0	0	0	0	3
Інші	0	0	0	0	0	0	1	1
Разом	34	534	105	40	81	81	21	896

* включає Францію

ПОРАДИ ОРГАНІЗАТОРАМ ЮМПЗ 2002



РОЗВІДАТИ РІЗНІ МОЖЛИВОСТІ ЗНИЗИТИ КОШТ
КВИТКІВ НА ЛІТАК.



ЗВЕРНУТИСЯ ДО TEVA І
ICHIBAN ПО СПОНСОРСТВО.



ЗАМОВИТИ БАГАТО МИЛА, ЩОБ
ЗАПЕВНИТИ ЧИСТОТУ МОВИ.



ВИМАГАТИ, ЩОБ ВСІ
ТАБОРОВИКИ ЗДАЛИ ВМІСТЬ
"КУХОВАРЕННЯ НА ГАЗОВІЙ
КУХОНЦІ".



ПОДБАТИ, ЩОБ НЕ ЗАБРАКЛО ТИНУ ПРОТИ КОМАРІВ!

Маркіян Микитюк



**Ювілейна Міжкрайова
Пластова Зустріч
Манітоба, Канада
29 липня до 9 серпня, 1998**